

Doğru peygamber inancı

İnegöl'den Nureddin Aslantaş: “Lâ İlâhe illallah demenin yeterli olduğunu, Muhammedürresûlallah demenin şart olmadığını; şu anki Yahudilik ve Hıristiyanlık dinlerinin kendi peygamberlerine tâbî olmalarının geçerli ve yeterli olduğunu, Allah'ın kendi zâtını kabul edip îmân eden kişiye peygamberinden dolayı azap etmeyeceğini iddia edenler var. Bu konuyu izah eder misiniz?”

Evvelâ: Allah inancına doğru olarak ulaşmak için, doğru bir peygamber inancına zorunlu olarak ihtiyaç vardır. Bu ihtiyacı hiç kimse göz ardı edemez. Yahudîlerin Hazret-i Üzeyir'e, Hıristiyanların Hazret-i İsa'ya Allah'ın oğlu dediklerini¹, ardından da Allah'ın sıfatlarında dehşet verici hatâlara düştüklerini nazara alırsak, doğru Allah inancının, öncelikle doğru Peygamber inancıyla başladığını görmekte gecikmeyiz.

Öyle ki bir beşere Allah'ın oğlu demek, hem Allah'ın sıfatlarıyla, hem Peygamberlerin sıfatlarıyla çelişir. Çünkü ne Allah oğul edinir, ne Peygamber Allah'ın oğlu olur!

Bu bir dalâlettir. Bir sapıklıktır. En hafif ifâdesiyle bir yanılgıdır, bir hatâdır. Fakat bu hatânın ve bu dalâletin hiçbir şekilde suçlusu peygamberler değil; doğru peygamber inancı ile birlikte doğru Tevhid inancını saptıran insanlardır.

Bu dalâletten insanları kurtarmak ve insanları doğru inanca yönlendirmek için yine peygamberlere ihtiyaç vardır. Son olarak da Hazret-i Muhammed (asm) tarihin bütün yanlışlarını silecek ve bütün doğruları ispat edecek ölçüde peygamberlik göreviyle gelmiş ve tarihin bütün dalâletleri üzerine etkin bir sünger çekmiştir. Yani doğru inançlar tarihini yeniden başlatmıştır.

Hazret-i Muhammed (asm) geldiğinde orta yerde ne doğru din vardı, ne doğru inanç vardı! Bütün peygamberler (Hazret-i Musa da, Hazret-i İsa da, daha önceki peygamberler de) temel olarak Lâ İlâhe illallah inancını getirdikleri halde; bu doğru inanç insanlar eliyle bozulmuştu. Hazret-i Üzeyir'e ve Hazret-i İsa'ya “Allah'ın oğlu” sıfatını yakıştıranlar, Lâ İlâhe illallah inancını da bozmuşlar; Allah'tan başka ilahların da bulunduğunu ön görür hale gelmişlerdi.

Yahudilik ve Hıristiyanlık bu haldeydi. Hâlâ bu halde! İslâmiyet güneşi doğduğu günden beri bin dört yüz yıl geçmiş olmasına rağmen, Yahudilik ve Hıristiyanlık dünyası hâlâ inanç bakımından karanlık bir devir yaşıyor. Hıristiyanlıkta hâlâ Tevhid yok, teslis var. (Ancak şunun da farkındayız ve ümitvarız ki, Tevhid'e doğru yaklaşmaktadır ve inşaallah yanlış itikatlardan tassaffî ederek İslâmiyete inkılab edecektir.)

Yukarıdaki iddiâların hiçbir dayanağı yok. İddiâların cevabını bir kaç maddede özetlememiz gerekirse:

1-Peygamber olmadan Allah'a îmân da olmaz. Çünkü Peygamber olmadan Allah bilinmez, tanınmaz ve bulunmaz.

2-Lâ İlâhe illallah inancının tebliğcisi Hazret-i Muhammed'dir (asm). Kelime-i Şehadetin iki kelâmı olan "Lâ İlâhe illallah" ile "Muhammedürresûlallah" kelâmları birbirinden ayrılmaz. Birbirini ispat eder. Biri birisiz olmaz.2 Bildiği halde Hazret-i Muhammed'e (asm) Allah'ın Resûlü olarak inanmamak insanı necâta değil, dalâlete götürür.

3-Hazret-i Muhammed (asm) Peygamberlerin sonuncusudur, peygamberlerin vârisidir. Hazret-i Muhammed'e (asm) inanmak, diğer peygamberlere de doğru inanmanın sigortasıdır. Nitekim diğer peygamberlerin dinlerinin asılları ve esasları İslâmiyet'te vardır. İslâmiyet'te ayrıca asrımız insanının ihtiyaç duyduğu doğru inanç zincirlerinin hepsi doğru olarak bulunmaktadır. Öyleyse Hazret-i Muhammed (asm) bütün necat yollarının, yani Allah'a ulaşma yollarının başında yer almaktadır. Kendisine tebliğ ulaşmış bulunan hiç kimse, Hazret-i Muhammed'in (asm) bulunmadığı bir yoldan giderek Allah'a doğru olarak ulaşamaz.

4-Şu anki Yahûdîlerin ve Hıristiyanların ehl-i necat olmaları için, kendi peygamberlerinin getirdiği tebliğin aslı da kalmadığından (şu anki dinleri kendi peygamberlerinin tebliğlerini doğru yansıtmadığı için) Hazret-i Muhammed'in (asm) tebliğine ve dînine inanmaları gerekmektedir.

5-Bilmelidirler ki, Hazret-i Muhammed'in (asm) tebliği, Hazret-i Mûsâ'nın da, Hazret-i İsâ'nın da tebliğlerini asıl ve öz olarak içermektedir. O halde onlar Müslüman olmakla kendi peygamberlerine de doğru olarak inanmış olacaklardır. Nitekim Hazret-i Mûsâ'ya (as) ve Hazret-i İsâ'ya (as) Müslümanlar da inanmaktadırlar.

Dipnotlar:

1- Tevbe Sûresi: 30

